

شنبه • ۲۰ تیر ۱۳۹۴ • سال دوازدهم • شماره ۲۳۴۴ • ۹

روزنامه شرق	
جهان	
سرگ کشیدن به تاریک خانه تاریخ؛ گفت وگو با محمد امیریار احمدی	صفحه ۱۰
آیا «مد مکس»: جاده خشم» یک فیلم اکشن عمیق است؟	صفحه ۱۱
عبور از مرزهای نوازندگی؛ گفت وگو با «آنیلا لشنر»	صفحه ۱۲

نگاه

جنگ داخلی از نگاهی دیگر

تجاوز و خشونت علیه زنان؛ این پدیده ناهنجاری دردآوری است که با ادامه درگیری‌ها در مناطق مختلف خاورمیانه مشاهده شده و متأسفانه در حال افزایش است. تا جایی که شورای امنیت سازمان‌ملل متحد از تمامی گروه‌های مسلح خواسته است تا اقداماتی را برای حمایت از زنان و دختران در برابر خشونت‌های جنسی به‌ویژه تجاوز، دیگر آزارهای جنسی و هر خشونت جنکی دیگری، انجام دهند. این در حالی است که وقتی سخن از سوریه و عراق به‌میان می‌آید، تمامی بیانه‌های صادرشده فقط خیالی بیش نیستند. فعالان حقوق بشر در این زمینه، اعلام کردند بیش از ۱۰ هزار زن سوری از ابتدای درگیری‌ها در سوریه از سال ۲۰۱۱ میلادی مورد آزار جنسی قرار گرفته‌اند؛ این در حالی است که هزاران نفر دیگر در این مدت کشته، شکنجه و روده شده‌اند یا از آنان برای باج‌گیری و به‌عنوان سپر انسانی، استفاده شده است. آزار جنسی زنان در جنگ به اندازه خود جنگ، موضوعی قدیمی و کهنه است و فقط فرهنگ می‌تواند مانع چنین اتفاقاتی می‌شود. اما در جایی که فردی برای آزار جنسی تحت پیگیری قرار نمی‌گیرد و ترسی از فشارهای قانونی وجود ندارد، چگونه می‌توان برای افراد، خانواده‌ها و کل جامعه سخن از امنیت اجتماعی گفت.

ضرورت پاسخ‌گویی

به دلایل فراوان اعمال تغییرات مؤثر مانند موضوع اصلی، چالش‌برانگیز است. «هایت زقیچی»، مدیر ارتباطات در شبکه حقوق بشر اروپا- مدیترانه (EMHRN)، دراین‌باره می‌گوید دانستن آنچه باید انجام نشود، به معنای دستیابی آسان به آن موضوع نیست. او در گفت‌وگو با وب‌سایت دویچه‌وله، ادامه می‌دهد: فکر نمی‌کنم گفتن این موضوع که می‌شود زنان را به‌طور کامل از درگیری‌های جنگی دور کرد، منطقی باشد. اما اگر شرایطی به‌وجود بیاید که هر قربانی توانایی دفاع از خود را در دادگاه داشته باشد، می‌توانیم به افراد هشدار دهیم باید برای آنچه انجام می‌دهند، پاسخ‌گو باشند. «جانی لثرن»، نویسنده کتاب «آزار جنسی و درگیری‌های مسلحانه»، نیز دراین‌باره به دویچه‌وله می‌گوید: تجاوز به‌دلیل بدنام‌کردن افراد به حثی برای رفع نیازهای مردان جنگجو اینس پدیده، اسلحهای قدرتمند است. یک قربانی جنگی تلاش می‌کند ترس از زخم‌ها را فراموش کند، اما این مسئله به‌دلیل بعد روان‌شناختی و فرهنگی، برای قربانیان تجاوز فراموش‌شدنی نیست.

ترس از مجازات

با وجود تمامی این مسائل، در اغلب موارد ترس از مجازات و خشونت، بیشتر باعث می‌شود زنان نامی از فرد متجاوز نبرند و به‌دلیل ادوات نباشند. در برخی از مکاتب فکری این باور وجود دارد که بعد از پایان جنگی مانند سوریه، برخی از افراد می‌توانند مانند اعدای جنگی دور شوند و حتی برای رفع نیازهای مردان جنگجو اینس پدیده، اسلحهای قدرتمند است. یک قربانی جنگی تلاش می‌کند ترس از زخم‌ها را فراموش کند، اما این مسئله به‌دلیل بعد روان‌شناختی و فرهنگی، برای قربانیان تجاوز فراموش‌شدنی نیست.

با وجود تمامی این مسائل، در اغلب موارد ترس از مجازات و خشونت، بیشتر باعث می‌شود زنان نامی از فرد متجاوز نبرند و به‌دلیل ادوات نباشند. در برخی از مکاتب فکری این باور وجود دارد که بعد از پایان جنگی مانند سوریه، برخی از افراد می‌توانند مانند اعدای جنگی دور شوند و حتی برای رفع نیازهای مردان جنگجو اینس پدیده، اسلحهای قدرتمند است. یک قربانی جنگی تلاش می‌کند ترس از زخم‌ها را فراموش کند، اما این مسئله به‌دلیل بعد روان‌شناختی و فرهنگی، برای قربانیان تجاوز فراموش‌شدنی نیست.

با وجود تمامی این مسائل، در اغلب موارد ترس از مجازات و خشونت، بیشتر باعث می‌شود زنان نامی از فرد متجاوز نبرند و به‌دلیل ادوات نباشند. در برخی از مکاتب فکری این باور وجود دارد که بعد از پایان جنگی مانند سوریه، برخی از افراد می‌توانند مانند اعدای جنگی دور شوند و حتی برای رفع نیازهای مردان جنگجو اینس پدیده، اسلحهای قدرتمند است. یک قربانی جنگی تلاش می‌کند ترس از زخم‌ها را فراموش کند، اما این مسئله به‌دلیل بعد روان‌شناختی و فرهنگی، برای قربانیان تجاوز فراموش‌شدنی نیست.

یادداشت

سایه سنگین ناامنی بر سرفغانستان

شرایط امنیتی در افغانستان روزبه‌روز وخیم‌تر می‌شود. یکشنبه گذشته، نمایندگان مجلس سنای افغانستان در اعتراض به افزایش ناامنی‌ها در این کشور، این مجلس را برای یک روز تعطیل کردند. «فضل هادی مسلم یار»، رئیس مجلس سنا، در همین نشست پیش از تعطیلی، درباره حادثه اخیر در ولسوالی «جلریز» ولایت «میدان وردگ»، گفت: «جلریز به کابل بسیار نزدیک است. درگیری‌ها بین نیروهای امنیتی طالبان و طالبان فقط دو یا سه ساعت نبود، بلکه ۴۸ ساعت ادامه یافت و هیچ کمکی از پایتخت به نیروهای ارتش افغانستان نرسیده است و در نتیجه همه سربازان کشته شدند». در چند

روز گذشته حدود ۸۰۰ تا هزار نیروی طالبان در این منطقه تجمع کرده‌اند. با حمله به شهر ولسوالی جلریز در ۶۰ کیلومتری پایتخت، کنترل بخش‌هایی از این شهر را در دست گرفتند. گفته می‌شود در این رویداد دستِ کم ۲۲ پلیس محلی کشته شدند که شماری از آنها گردن زده شده یا مثله شده‌اند. هرچند پس از حادثه حمله طالبان به شهری در جوار پایتخت، رئیس‌جمهور، «اشرف غنی»، یک هیأت پندلی را برای بررسی رویداد اخیر در ولسوالی جلریز استاا وردگ گماشته است، اما احساس ناامنی در پایتخت و در میان شهروندان به‌روشنی دیده می‌شود. این همه در حالی است که مهم‌ترین وزارتخانه دفاعی افغانستان همچنان بدون وزیر باقی مانده است. وزارت دفاع و ریاست ستاد ارتش افغانستان در ۹ مه‌ا گذشته، از آغاز ایجاد حکومت وحدت ملی در ماه سپتامبر ۲۰۱۴، توسط سرپرست‌ها اداره می‌شد و «محمد معصوم استانکزی»،

که به‌عنوان وزیر دفاع افغانستان پیشنهاد شده بود، از سوی مجلس نمایندگان رد شد. «نزلال محمد ظاهر عظیمی»، سخنگوی وزارت دفاع افغانستان، در گفت‌وگو با «شرق» با تأیید گسترده‌شدن دامنه ناامنی و جنگ نسبت‌به سال‌های گذشته، گفت در سال‌های گذشته بیش از ۱۵۰ هزار نفر از نیروهای بین‌المللی در افغانستان، وظیفه تأمین امنیت در این کشور را عهده‌دار بودند. امروز این وظیفه بر دوش اردوی ملی – ارتش- پلیس ملی و امنیت ملی افغانستان است. دشمنان افغانستان می‌خواهند توانایی اردوی ملی افغانستان را زیر سؤال ببرند و به این خاطر است که وسعت جنگ گسترده‌تر شده است. عظیمی در ادامه گفت: از سوی دیگر، در چند ماه گذشته ارتش پاکستان به مناطق زیر نفوذ طالبان در وزیرستان پاکستان حمله کرده است. باین‌حال، دولت پاکستان با همکاری آمریکا، در حال تکمیل بود، شبکه حقوق بشر اروپا-مدیترانه متوجه شد سوری‌ها به دادگاه جنایات جنگی اعزامی نشده‌اند، چراکه قربانیان خشونت و آزار جنسی به‌وضوح می‌بینند حضور جامعه بین‌المللی نمی‌تواند به اتمام جنگ کمک کند؛ درگیری‌ای که آنان را از خانه و وطن‌شان دور کرده است. در چنین شرایطی قطور می‌توان قربانیان را به ارائه جزئیاتی از آنچه بر آنان رفته است، تشویق کرد.

زقیچی تأکید می‌کند الان زمان جمع‌آوری مدارک جنگی است و باید به قربانیان امید داد که می‌توانند شاهد اجرای عدالت باشند. در تلاشیه‌هایش مجبور به هرچند حداقلی، به‌وجود آوریم و به زنان و بقمه‌انیم پیومود این مسیر، بیهوده نیست. ایجاد چنین باوری امری حیاتی است، چراکه اگر آنان خواهان بازسازی کشورشان هستند و می‌خواهند دوباره زندگی کنند یا حتی روزی دوباره بختند، باید از زخم‌های خود سخن بگویند و کمک کنند تا گنه‌کاران به پای میز عدالت کشانده شوند.

Reuters

رئیس مرکز «مطالعات کره» در دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه کلمبیا در گفت‌وگو با «شرق»:

در کره شمالی کودتا نمی‌شود

فیلم‌برداری و عکاسی نسبت به رهبر آن کشور چیست ؟ سازوکار شست‌وشوی مغزی مردمان آن کشور توسط دولت به چه نحوی است؟ فرایند تلقین اجتماعی در کره‌شمالی در مقایسه با دیگر کشورهای جهان، شگفت‌انگیز و منحصربه‌فرد است. این فرایند با شروع دوران آموزش کودکان در کره‌شمالی از طریق مدرسه آغاز می‌شود و کیش شخصیت در وجود تمام شهروندان نهاده‌ن و از طریق کنترل اطلاعات، تقویت می‌شود. همچنین تبلیغات مداوم و فقدان تماس با افراد خارجی و رسانه‌های غیردولتی نیز بر شدت این موضوع دامن می‌زند.
باین‌حال، در سال‌های اخیر، بسیاری از شهروندان کره‌شمالی موفق به دریافت اخبار مخفیانه از طریق رادیو و فلش‌های حاوی اطلاعاتی شده‌اند که به صورت قاچاق وارد آن کشور می‌شوند. هر روز بر تعداد شهروندان ک‌ره‌ای که به فشارهای تبلیغاتی دولت پیونگ‌یانگ شک می‌کنند، افزوده می‌شود.
باین‌حال، احساس نمی‌کنم آنان بتوانند دراین‌باره کار خاصی انجام دهند.
آیا امکان آن وجود دارد که کره‌شمالی با مشاهده مذاکرات هسته‌ای ایران و همچنین از تسری‌گیری روابط واشنگتن- هاوانا، به فکر ایجاد تغییرات اساسی بیفتد؟

الگو قراردادن وضعیت هر دو کشور ایران و کوبا می‌تواند برای کره‌شمالی پرکاربرد باشد؛ باین‌حال، مشکل اصلی آنجاست که پیونگ‌یانگ اعلام کرده قصد دارد سلاح‌های هسته‌ای خود را حفظ کند. فقط در صورت موافقت آن کشور با خلع سلاح هسته‌ای خواهد بود که امکان گشایش در روابط کره‌شمالی با کشورهای دیگر ازجمله آمریکا وجود خواهد داشت وگرنه در غیر این صورت هیچ‌گونه پیشرفتی امکان‌پذیر نخواهد بود.

ک مؤسسه تحقیقاتی «رند» گزارشی را منتشر کرده بود که در آن از فروپاشی احتمالی رژیم سیاسی پیونگ‌یانگ گفته بود.
این مؤسسه در گزارش خود اشاره کرده بود احتمالاً نیروهای نظامی آمریکایی و کره‌جنوبی به‌سرعت وارد خاک کره‌شمالی خواهند شد.
آیا این سناریو امکان‌پذیر است؟
آیا فکر می‌کنید آمریکا و کره‌جنوبی توانایی ورود سریع به پیونگ‌یانگ در صورت فرض قراردادن چنین سناریویی را خواهند داشت؟

هرگونه منازعه نظامی با کره‌شمالی به‌شدت خطرناک خواهد بود و منجر به آغاز جنگی هسته‌ای خواهد شد و در نتیجه، آمریکا و کره‌جنوبی مجبورند بسیار محتاطانه دراین‌باره رفتار کنند.

    	
    	
    	
    	
    	
    	
    	
    	
    	
    	

ک آیا گمان می‌کنید اخبار منتشرشده درباره همکاری موشکی و هسته‌ای میان کره‌شمالی با سوریه، لیبی و عراق صحت دارد؟

همکاری میان کره‌شمالی و سوریه امری ثابت‌شده است و دراین‌باره شواهد و اسنادی نیز وجود دارند. باین‌حال، درباره عراق و لیبی ادعاهایی مطرح شده است، اما سند قطعی‌ای برای اثبات این همکاری ارائه نشده این در حالی است که کره‌شمالی روابط نزدیکی با رژیم قذافی داشت.
ک آیا فکر می‌کنید غرب خواهان ساقط‌شدن نظام سیاسی پیونگ‌یانگ است؟
آیا این فرض درست نیست که وجود رژیم سیاسی کره‌شمالی به نفع کشورهای غربی است تا از این موضوع برای اهداف تبلیغاتی و اشاره به وجود یک «دشمن» خطرناک دانی، استفاده کنند؟
واقعیت آن است در حالی که آمریکا حضور نظامی قوی‌ای در شرق آسیا دارد، حضور نظام سیاسی کره‌شمالی خطری علیه واشنگتن به شمار می‌رود اما باین‌حال، قطعا بسیاری در غرب (و همچنین در کره‌جنوبی)، شدیداً مخالف ساقط‌شدن نظام آن کشور هستند. تاکنون رژیم پیونگ‌یانگ در برابر تمام احتمالاتی که منجر به سرنگونی آن خواهد شد، مقاومت کرده است.

ک برخی گزارش‌ها از بازشدن نسبی فضای اجتماعی در کره‌شمالی خبر می‌دهند. (برای مثال، گزارش منتشرشده کاردین درباره افزایش استفاده زنان ک‌ره‌ای از کفش‌های پاشنه‌بلند برخلاف سالیان گذشته).

ارزیابی شما دراین‌باره چیست؟

همان‌گونه که پیش‌تر اشاره کردم، مردم در کره‌شمالی به طور رسمی به هیچ رسانه‌ای که بازتاب‌دهنده اخبار از خارج از آن کشور باشد، دسترسی ندارند اما هر روز بر تعداد کسانی که به طور مخفیانه این دسترسی را پیدا می‌کنند، افزوده می‌شود. این موضوع اثر خود را بر فضای اجتماعی کره‌شمالی نشان می‌دهد.

ک دولت کره‌شمالی چه رویکردی در قبال آزادی‌های فردی اتخاذ کرده است؟
می‌توانید درباره محدودیت‌های اجتماعی در آن کشور کمی بیشتر توضیح دهید؟
از این نظر، دولت کره‌شمالی رژیمی اقتدارگراست یا تمامیت‌خواه؟

    	
    	
    	
    	
    	
    	
    	
    	
    	
    	
    	

در حالی که بسیاری از تحلیلگران چشم‌انداز بسته‌ترین رژیم سیاسی جهان را بدون تغییرات قابل توجه پیش‌بینی می‌کنند، او معتقد است تغییرات سیاسی در پیونگ‌یانگ پس از بازشدن درهای اقتصاد کره‌شمالی، امکان‌پذیر خواهد بود. «چارلز کی. آرمسترانگ»، مورخ و رئیس مرکز مطالعات کره در دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه کلمبیا، علاوه بر خوش‌بینی نسبت به بازشدن نسبی فضا در کره‌شمالی، معتقد است بهبود روابط ایران و کوبا با ایالات‌متحده آمریکا نیز احتمالاً بر رفتار تصمیم‌گیرندگان سیاسی در کره‌شمالی تأثیرگذار خواهد بود. این استاد دانشگاه که آثار متعددی درباره وضعیت سیاسی و اجتماعی کره‌شمالی نوشته، در گفت‌وگو با «شرق» از آینده آن کشور و جنبه‌های مختلف تغییر و تحولات احتمالی در پیونگ‌یانگ، گفت.

ک تفاوت میان کیم جونگ اون با پدرش و پدربزرگش از نظر نوع سیاست‌ورزی و روحیات شخصی چیست؟
او در مقایسه با پدرش بسیار برون‌گراتر است. پدر او به‌ندرت در انظار عمومی ظاهر می‌شد و چندان علاقه‌ای به ایراد سخنرانی نداشت، در حالی که به نظر می‌رسد رهبر کنونی کره‌شمالی از در کانون توجه‌بودن لذت می‌برد و بیشتر در مجامع عمومی و در حضور مردم صحبت می‌کند و ظاهر می‌شود. از سوی دیگر، او رهبری بی‌رحم است و از کشتارهای عمومی لذت می‌برد (نمونه بارز آن قتل شوهرعمه‌اش در دسامبر سال ۲۰۱۳ میلادی بود). دراین‌میان، دستگاه تبلیغاتی کره‌شمالی به‌شدت تلاش می‌کند تا مانند «کیم ایل سونگ»، پدربزرگش، در انظار عمومی ظاهر شود و حتی مدل مو و لباس‌های او تداعی‌کننده پدربزرگش باشد.
در ماه‌های گذشته شاهد طرح انتقاداتی از سوی چین علیه کره‌شمالی بوده‌ایم. آیا می‌توان گفت چین از نظر رویکرد در قبال کره‌شمالی، در حال نزدیک‌شدن به آمریکاست؟
چینی‌ها از آمریکا چه امتیازی برای کاهش حمایت از پیونگ‌یانگ می‌خواهند؟

هیأت حاکمه چین از رفتارهای زمام‌داران کره‌شمالی راضی نیستند باین‌حال، علاقه‌ای ندارند فشار بیش‌تری از سوی آمریکا علیه آن کشور اعمال شود. چین خواستار بروز ناآرامی در مرزهایش نیست. اگرچه چین در برخی از موارد تحریم‌ها با جامعه بین‌المللی همراهی خواهد کرد؛ باین‌حال، برای چین حفظ نظام سیاسی کره‌شمالی دست‌کم در زمان کنونی، اهمیت دارد.

ارزیابی شما درباره تأثیر نتیجه انتخابات آمریکا بر سیاست خارجی آن کشور در قبال کره‌شمالی چیست؟
آیا تفاوت عمده‌ای میان سیاست نامذه‌های دموکرات و جمهوری‌خواه در قبال کره‌شمالی وجود دارد؟

دولت «باراک اوباما»، رئیس‌جمهوری آمریکا، توجه چندانی به موضوع کره‌شمالی ندارد. دولتی تحت ریاست‌جمهوری «هیلاری کلینتون»، احتمالاً توجه بیشتری به کره‌شمالی و مسائل آن خواهد داشت چنانچه در سال ۲۰۰۰ میلادی نیز زمانی که همسر پیشین او «بیل» زمانی مقام ریاست‌جمهوری را ترک کرد، گام‌هایی را به‌سوی عادی‌سازی روابط واشنگتن با پیونگ‌یانگ برداشته بود اگرچه در آن زمان کنگره فشار زیادی بر دولت وارد می‌کرد که موضعی سخت‌گیرانه‌تر علیه کره‌شمالی اتخاذ کند. به‌نظر می‌رسد احتمالاً امید کمی به هرگونه پیشرفتی در روابط آمریکا و کره‌شمالی در صورت پیروزی نامزدی از حزب جمهوری‌خواه، وجود داشته باشد.

ک آیا امکان گشایش سیاسی در کره‌شمالی ظرف مدت یک دهه آینده امکان‌پذیر است؟
چه پیش‌شرط ضروری‌ای برای امکان‌پذیرشدن این موضوع در آینده وجود دارد؟

من گمان می‌کنم گشایش فضای سیاسی در کره‌شمالی قطعا امکان‌پذیر خواهد بود به‌خصوص پس از آنکه ما شاهد تجربه ایران و کوبا بودیم. کره‌شمالی مجبور به پذیرش اصل خلع سلاح هسته‌ای به عنوان یک هدف خواهد شد. احتمالاً این موضوع، بخشی از یک معاهده صلح جدید میان آن کشور با همسایگانش در شبه‌جزیره کره خواهد بود که شکلی رسمی پیدا خواهد کرد.

ک چه سناریوهایی برای آینده کره‌شمالی امکان‌پذیر است؟

کیم جونگ اون فقط ۳۱ تا ۳۳ سال دارد و راه طولانی‌ای برای باقی‌ماندن در قدرت پیش‌روی اوست. فقط در صورتی که از قدرت خلع شود، به قتل برسد یا در جریان سانحه‌ای کشته شود، امکان تغییر وضعیت وجود خواهد داشت. پرسش واقعی در اینجاست که «کیم» در زمان زمامداری چه اقداماتی را انجام خواهد داد. شواهدی وجود دارند که نشان می‌دهند او در اجرای اصلاحات اقتصادی، جدی است. این موضوع خود می‌تواند سبب هدایت آن کشور به سوی گشایش نظام سیاسی شود و درنهایت امکان به‌پایان‌رسیدن قدرت او به عنوان یکی از تبعات این موضوع، وجود خواهد داشت.
ک ارزیابی شما از ابراز احساسات مردم کره‌شمالی در مقابل دوربین‌های